

zelfde aantekening genoemde nieuwe dijk in Hargan.

Met Beekman (zie noot 35) en Winsemius (zie noot 32) ben ik het eens, dat Mat(d)linge en Malink(c) dezelfde woorden zijn. Winsemius' voorzichtige identificatie van de Matlinge met de Schie is voor mij een zekerheid omdat dit uit vergelijking van de eerste vermelding van de schenking van graaf Arnulf met de drie overige vermeldingen volgt (bijlage I, 1, 4, 6 en 8). De door abt Wibold in orde gemaakte dijk in Malink is dan de Oude Dijk tussen Schie en Harg of mag ik zeggen, is de dijk langs de rivier de Matlinge die een eeuw later, na indijking van het Drussatenland (Nieuwlandse Polder) en het 's-Graveland ('s-Gravelandse Polder), weer gewoon Schie heette.

De Matlinge wordt als Madlinge samen met Thurlede = Harga in 1162 voor het laatst genoemd (zie noot 16). In Malinc wordt tussen 1182 en 1206 nog eenmaal gebruikt, waarbij over tienden in Malinc gesproken wordt. In dezelfde reeks aantekeningen komt ook een boerderij in Scie voor ⁴⁴). Schie wordt daarna nog herhaaldelijk als plaats-, streek- en riviernaam gebruikt. De herstelde dijk en de polders die er tegenaangedijkt worden, zullen er oorzaak van zijn, dat de naam Malink(c) verdwijnt, terwijl het beveiligde land een eigen naam krijgt.

Deze naam is Ketel ⁴⁵), in de Ketel ⁴⁶), een naam die door Schönfeld in Nederlandse Waternamen, 1955, p. 225, wordt verklaard als een min of meer ronde inzinking in de bodem die met water was gevuld. Een veenkom tussen verlande vloedkreken die door het 40 cm dikke kleidek uit de 12de eeuw was ingeklonken ⁴⁷)? Bij voortschrijdende ontginning ontstonden meer gedetailleerde namen: Ketelambacht in 1318 ⁴⁸), in Ketelambacht in Sciepolre, 1389 ⁴⁹), Abtspolre in ambacht van Ketel, 1556 ⁵⁰).

Samenvattend zie ik het volgende beeld: de 10de eeuwse grafelijke schenking aan de abdij van Egmond in het mondingsgebied van de Maas heeft in het tweede en derde kwart van de 12de eeuw ernstige wateroverlast gehad, evenals het gehele gebied tussen Oude Rijn en Maas, waardoor zowel de abdij van Echternach als de bisschop van Utrecht hun aanspraken op de kerken en kapellen uit de tijd van Willibrord lieten varen en deze goederen aan de graaf van Holland lieten. Ook de keizer en de paus mengden er zich verder niet in. Het onderlopen van land, het breder worden van waterlopen, het weer terugwinnen van land veroorzaakten naamsveranderingen. De graaf laat bij